

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Π. Ι. Μπρατσιώτης παρουσιάζων τὰ βιβλία 1) τοῦ Μητροπολίτου Γόρτυνος κ. Θεοφίλου καὶ 2) τοῦ Ἀκίρα ὄντα λέγει τὰ ἑξῆς :
Κύριε Πρόεδρε,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω ἑννέα τὸν ἀριθμὸν βιβλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Θεοφίλου ἐποικοδομητικοῦ περιεχομένου πρὸς ἠθικὴν διαφώτισιν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Τὰ βιβλία ταῦτα, τὰ ὁποῖα διανέμονται παρ' αὐτοῦ δωρεὰν πρὸς τοὺς Ἑλληνας οἰκογενειάρχας, εἶναι τὰ κάτωθι ὑπὸ τοὺς τίτλους :

- 1) «Ἐσὺ τὸ νέο παιδί, ἄκουσέ με . . . »
- 2) «Τὸ Θέμα - Δράμα «Γέροι»
- 3) «Ἐσεῖς οἱ Χριστιανοὶ γονεῖς»
- 4) «Οἱ Χριστιανοὶ . . . »
- 5) «Ἐσεῖς οἱ νεόνυμφοι, τὰ παιδιὰ μου»
- 6) «Σὲ σένα τὴν αὐριανὴ βασίλισσα μιλάω»
- 7) «Ἐμεῖς οἱ κληρικοὶ οἱ ἀποσταλμένοι Του»
- 8) «Ἐσεῖς ποὺ πᾶτε νὰ χωρίσετε, σταθῆτε»
- 9) «Ἐσεῖς οἱ ξενιτεμένοι, τὰ χελιδόνια».

Εἰς τὰ ὑπὸ παρουσίαισιν βιβλία, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως μὲ περισσὴν εὐχέριαν πραγματεύεται ἀντίστοιχα θέματα.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς νέους, τοὺς νεόνυμφοι, τοὺς γονεῖς, τοὺς γέροντας, πρὸς τὰς μητέρας, τοὺς ξενιτεμένους καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς κληρικοὺς. Εἰς κάθε του θέμα ὁ Σεβασμιώτατος, ὅτε μὲν κεντηριάζει τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον νέον ἢ ἡλικιωμένον διὰ τὰς πράξεις του, ὅτε δὲ συμβουλεῖ καὶ παροτρύνει τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν προᾶξιν τοῦ καλοῦ. Μετὰ δὲ τὴν διαπίστωσιν ὅτι τὰ ὑπ' αὐτοῦ θιγέμενα θέματα εὔρον ἀπήχησιν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων καὶ ὠφέλησαν αὐτούς, χαίρεται καὶ ἀγαλιᾶ διότι, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, συνέβαλε, διὰ τῶν μικρῶν του δυνάμεων, ὅχι μόνον εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν πασχόντων καὶ ἐπίλυσιν σοβαρῶν προβλημάτων συνανθρώπων μας, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἐπαναφορὰν πολλῶν παραστρατησάντων εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ.

★

Ἐπίσης ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν σήμερον βιβλίον, τὸ ὁποῖον πρὸ τινος περιῆλθεν εἰς χεῖρας μου, προερχόμενον ἐκ τῆς «χώρας τοῦ ἀνατέλλοντος Ἡλίου».

Πρόκειται περὶ τοῦ «Μικροῦ Ἑλληνοῖαπωνικοῦ Λεξικοῦ τῆς Καινῆς Διαθήκης», συγγραφέντος ὑπὸ τοῦ κ. Ἀκίρα Ὀντα. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ «Σεμιναρίου τῆς Βίβλου» τῆς οὕτω καλουμένης «Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ», ἀνηκούσης εἰς τὴν διαμαρτύρησιν, ἐκδοθὲν τὸ 1964 ἐν Ὁσάκα τῆς Ἰαπωνίας λεξικὸν τοῦτο εἶναι μὲν σχήματος 16ου μικροῦ καὶ σύγκειται ἐκ σελίδων 442, περιλαμβάνει δὲ ἐν τέλει αὐτοῦ πίνακα ἀνωμάτων ρημάτων τῆς Ἑλληνιστικῆς Κοινῆς, ἥτοι τῆς γλώσσης τῆς μεταφράσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κατὰ τοὺς Ὁ' καὶ τοῦ πρωτοτύπου κειμένου τῆς Καινῆς Διαθήκης, πίνακα κυρίων ὀνομάτων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μετὰ τῶν ἀντιστοίχων τῶν εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν, ὡς ἐπίσης καὶ συνοπτικὸν χρονολογικὸν πίνακα τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ ἔργον κατακλείεται διὰ δύο χαρτῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς τῆς Παλαιστίνης καὶ ὁ ἕτερος τῶν Μεσογειακῶν χωρῶν. Τοῦ λεξικογραφικοῦ τούτου ἔργου προτάσσεται προσφυσέτατος «Χαιρετισμὸς ἐξ Ἑλλάδος» εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ διὰ τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου ἐκ μέρους τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Καινῆς Διαθήκης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Μάρκου Σιώτου.

Ἄφ' ἐνὸς μὲν ἡ γενικωτέρα σπουδαιότης τοῦ ὅλου ἔργου — ὅπερ σημειωτέον δὲν ἀρκεῖται εἰς ἀπλὴν ἀπόδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν λέξεων εἰς τὴν Ἰαπωνικὴν, ἀλλὰ χωρεῖ καὶ εἰς τὴν παράθεσιν ἀξιολόγων ἐρμηνευτικῶν σχολίων — ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἰδιάζουσα σημασία τούτου δι' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας, ἅτινα καὶ μὲ ὠδήγησαν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ λεξικοῦ, δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξαρθοῦν. Ἀναλογιζόμεθα πάντως ὁποῖον ρόλον ἡ Θεία Πρόνοια ἐπεδαψίλευσεν εἰς τοὺς Ἑλληνας, τοὺς ὁποίους ἀντιληφθεὶς ἐγγίζοντας πρὸς Αὐτὸν ὁ Θεάνθρωπος ἀνεφώνησεν «Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου» (Ἰωάννου 12, 23) καὶ μάλιστα ὁποῖον ρόλον προέβλεψεν νὰ διαδραματίσῃ ἕκτοτε ἡ κοινὴ Ἑλληνικὴ γλῶσσα διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς πρὸς τοὺς διὰ μέσου τῶν αἰώνων μαθητάς του ἐντολῆς τοῦ Κυρίου : «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ Ἔθνη» (Ματθ. 28, 19).

Γράφει χαρακτηριστικῶς ἐν τῷ προλόγῳ του ὁ κ. Σιώτης «ἡ γὰρ ἐλληνίζουσα γλῶσσα τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς ἀπέβη παγκόσμιον τῆς ἀληθείας χρηστικόν καὶ φωνὴ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ποιήσαντος τὰ ἀμώτερα ἔν, καὶ συνάψαντος εἰς μίαν Ἐκκλησίαν τοὺς Βαρβάρους καὶ τοὺς Ἑλληνας».

Πράγματι δὲ ὁ ἐλληνιστὴς Ἰουδαῖος Παῦλος, ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν, δὲν ἔφθασε μὲν κατὰ τὰς ἀποστολικὰς περιοδείας του μέχρις Ἰαπωνίας, ἔφθασεν ὅμως ἐκεῖ καὶ μάλιστα ἀπὸ αἰώνων ἤδη διεδόθη τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐλληνιστὶ κηρυχθέν Ἐθαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὰ δὲ τὴν ἐκ μέρους τῶν ὁσημέραι πληθυνομένων Ἰαπώνων Χριστιανῶν

μελέτην τοῦ Εὐαγγελίου τούτου ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ἑλληνικοῦ κειμένου συνετάγη τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρῶτον «Ἑλληνοϊαπωνικὸν Λεξικὸν τῆς Καινῆς Διαθήκης», ἀπαύγασμα ἐνθέου ἱεραποστολικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐρευνητικοῦ ζήλου καὶ καρπὸς μακροχρονίου μόχθου τοῦ πρὸ ἐτῶν ἀσπασθέντος τὸν Χριστιανισμὸν καὶ γοητευθέντος ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν τῆς Καινῆς Διαθήκης κ. Akira Onta.

Ὁ Ἰάπων οὗτος Χριστιανός, διδαχθεὶς τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνομαθοῦς George H. Beckman, εἰς ὃν εὐγνωμόνως ἀφιερῶ τὸ ἔργον του, ἐζήτησε τὰ φῶτα τοῦ καθηγητοῦ κ. Μ. Σιώτου, ὅστις φιλοστόργως ἐβοήθησεν αὐτόν, μάλιστα δὲ τοῦ ἐξησφάλισεν ὑποτροφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Οὕτως ὁ κ. Akira Onta ἦλθεν εἰς Ἀθήνας περὶ τὸ 1962 καὶ ἐσπούδασεν εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν, ἐξ ἧς πρὸ τινος ἔλαβε τὸ πτυχίον του μετὰ τοῦ βαθμοῦ «ἄριστα», ἐνῶ ἐκ παραλλήλου ἠκροάσθη τῶν παραδόσεων καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ δὴ τοῦ προστάτου του κ. Σιώτου. Ἐνταῦθα ὁ ἔκτοτε ἀγαπήσας τὴν Ἑλλάδα ὡς τὴν πνευματικὴν του Πατρίδα κ. Akira Onta, ἠργάσθη καὶ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Ἑλληνοϊαπωνικοῦ του λεξικοῦ, ὅπερ ἐπίσης πνευματικὴν του πατρίδα ἔχει τὰς Ἀθήνας.